ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

PROBLEM OF ACADEMIC ADMINISTRATION IN SCHOOL UNDER AMPHA-WA NETWORK SCHOOL IN SAMUT SONGKRAM PRIMARY EDUCATION AREA OFFICE

วัชรินทร์ บุญเลิศ[1] ดร.สาริสา เจนเขว้า[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามจำแนกตามตำแหน่งและขนาดของสถานศึกษา ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 63 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นและการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่า t การทดสอบค่า F และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1.ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะเห็นว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ลำดับแรกได้แก่ด้านพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษารองลง มาด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

2. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามจำแนกตามตำแหน่งตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านกระบวนการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามจำแนกตามขนาด สถานศึกษาตามความคิดเห็นของ

[1] ตำแหน่ง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

[1] ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านกระบวนการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

4.ปัญหาการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ทั้ง 11 ด้าน โดยส่วนใหญ่ มีปัญหาเกี่ยวกับขนาดโรงเรียนที่ขนาดเล็กมากขาดแคลนบุคลากรครู ขาดแคลนผู้บริหารสถานศึกษา ขาดงบประมานสนับสนุนในกาบริหารงานวิชาการ การวางแผนวิชาการแต่การปฏิบัติยังไม่ได้ตามแผนครูมีภาระงาน ชั่วโมงสอนมาก และสอน ไม่ตรงตามวิชาเอก ครูไม่สามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเพียงพอและ ทั่วถึง ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ และผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

คำสำคัญ: ปัญหาการบริหารวิชาการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

Abstract

The objectives of the research were study the problems of academic administration of basic education institutions in Amphawa network group Under the Primary Education Area Office, Samut Songkhram to compare the problems of academic administration in the Amphawa network group Under the Office of Primary Education Area Samut Songkhram classified by Location and size of educational institutions The sample of the study consisted of 63 administrators and teachers working for of academic administration of basic education institutions in Amphawa network group in the year 2018,obtained by using stratified and simple random sampling techniques based upon the table of Krejcie and Morgan. A 5-point rating survey questionnaire with the reliability of .89 and an in-depth interview were employed in data collection. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and content analysis.

Key word: academic administration basic education institutions

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและกาเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาของคนปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปปรับตัว ได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อที่จะทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำไห้เป็นคนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักถึงปัญหา รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

การบริหารงานวิชาการ เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดการศึกษา ผลการจัดอันดับของ World Economic Forum-WEF ในรายงาน The Global Competitiveness Report 2013-2014 ต่อระบบการศึกษาไทย ชี้ว่าการศึกษาไทยนับตั้งแต่ ระดับประถม มัธยม ถึงมหาวิทยาลัย มีคุณภาพต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่าง สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว และกัมพูชา ข้อมูลดังกล่าวดูเหมือนว่าจะตรงกันข้ามกับความรู้ของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย

จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2560 เกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรสงคราม พบว่าไม่เป็นที่พอใจนัก กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจำแนกตามขนาดสถานศึกษาใน ระหว่างปีการศึกษา 2560 พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยลดลง มากที่สุดคือ คณิตศาสตร์ รองลงมาคือวิทยาศาสตร์ และสุขศึกษาและพลศึกษา ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ศิลปะ รองลงมา คือ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนนาดกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ลดลงมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ รองลงมา คือ สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาไทย ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มขึ้น คือ ศิลปะ ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มสาระการ เรียนรูที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละลดลงมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ รองลงมา คือ สังคมศึกษาศาสนาและ วัฒนธรรม และ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มขึ้น คือ ศิลปะ ผลการประเมินที่ได้จะเป็นข้อมูลสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพการดำเนินงานการจัดการ การศึกษา และการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพชองสถานศึกษา

ทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่สมุทรสงคราม และสถานศึกษาควรนำผลการประเมินไปกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนา ผู้บริหาร ครูและนักเรียน อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ ตั้งแต่ตัวผู้เรียนรายบุคคล การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนแนวใหม่ สภาพปัญหาและความต้องการ บริบทในการบริหารจัดการ การกำกับดูแลการ จัดการเรียนการสอนชองเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นและ สำคัญตามจุดเน้นชองกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนสู่ศตวรรษที่ 21 และ ตอบสนองตามเป้าหมายชองการปฏิรูปในทศวรรษที่สองต่อไป (ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม 2560 : 14-22 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาโดยกำหนดกรอบภายใต้ทางเลือก การเรียนรวมโดยการจ่ายค่าพาหนะนักเรียนคนละ 10 บาท/คน/วัน และไม่เรียนรวมแต่พัฒนาภายในโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนในเครือข่ายอัมพวา ได้เลือกแนวทางการพัฒนาภายในโรงเรียนโดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนดีประจำตำบลและโรงเรียนขนาดเล็ก ในการวางแผนการจัดการศึกษา ตลอดจนโรงเรียน ครูผู้สอนและนักเรียนได้รับการพัฒนาจนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยผ่านกิจกรรมในด้านการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบวางแผนและการบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา

กลุ่มเครือข่ายการจัดการศึกษาอัมพวา มีโรงเรียนประกอบด้วย 9 โรงเรียนปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖บัดนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ได้กำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่

การศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๑๘๓ เขต

สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีหน้าที่ดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภออัมพวา อำเภอบางคนที มีโรงเรียนทั้งสิ้น 72 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งเป็น 9 กลุ่มงาน และ1 หน่วย คือกลุ่มอำนวยการ กลุ่มนโยบายและแผน กลุ่มนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษา กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา หน่วยตรวจสอบภายใน กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาโดยมีดร.สมหมาย เทียนสมใจ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม คนปัจจุบัน(http://skm.obec.go.th,2561)

จากการสังเคราะห์วิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาซึ่งเป็นนิติบุคคลยังไม่ชัดเจนโดยเฉพาะ อย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการซึ่งสถานศึกษายังต้องอาศัยสำนัก งานเขตพื้นที่การศึกษาในการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทาง การศึกษา การนิเทศการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนั้นในการ ศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มเครือข่ายอัมพวา อำเภออัมพวา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ว่ามีสภาพและปัญหาอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

2.เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา อำเภออัมวาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามจำแนกตาม ตำแหน่งและขนาดของสถานศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 6 คนและครูผู้สอน จำนวน 73 คนรวมทั้งสิ้น จำนวน 79 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งช่วงชั้น (Stratified random sampling,บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำนวน 63 คน ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ขนาดสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม
1	ขนาดเล็ก	4	62	66	4	49	53
2	ขนาดกลาง	2	11	13	2	8	10
3	ขนาดใหญ่	-	-	-	-	-	-
	รวม	6	73	79	6	57	63

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการและวิธีการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการจากตำรา เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดกรอบความคิดเบื้องต้นเพื่อกำหนดขอบเขตและเครื่องมือในการวิจัย โดยกำหนดคำถามโดยใช้แบบเลือกตอบ

3 สร้างแบบสอบถามตามแนวคิด โดยพยายามให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

6. นำผลข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่า IOC (Index objective congruence) และปรับปรุงสำนวนต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

7. นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) 0.98 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Conbach,บุญชม ศรีสะอาด,2545 : 96) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์และนำมาใช้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครราชสีมา ถึงสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือจากกลุ่มโรงเรียนในเครือข่ายอัมพวา
ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

3.4.2 ประสานเพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลและส่งคืนแบบสอบถามที่ได้ตอบคำถามเรียบร้อยแล้วให้แก่ผู้วิจัย

3.4.3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพและขนาดของผู้ตอบแบบ สอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จำแนกรายด้านและรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ตัดสินค่าเฉลี่ยกำหนดเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายความว่า ปัญหาในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50 หมายความว่า ปัญหาในระดับมาก
2.51 - 3.50 หมายความว่า ปัญหาในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50 หมายความว่า ปัญหาในระดับน้อย
1.00 - 1.50 หมายความว่า ปัญหาในระดับที่สุด

3.5.3 เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้การทดสอบค่า t (t - test)

3.5.4 เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจำแนกตามขนาดของโรเรียน โดยใช้การทดสอบค่า F (F - test)

ในการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสังกัดกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนับสำคัญทางสถิติ หาความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะเห็นว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ลำดับแรกได้แก่ ด้านพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษารองลง มาด้านด้านกระบวนการนิเทศและด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสถานศึกษามีหลัก สูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อเรียนตามดังนี้ ลำดับแรกคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชนและนักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา รองลงมา ผู้บริหารส่งเสริมส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำหลักสูตรของทุกช่วงชั้นและทุกกลุ่มสาระตามลำดับ ข้อที่มีพฤติกรรมต่ำสุดคือผู้บริหารสถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

1.2 ด้านกระบวนการเรียนรู้โดยภาพรวมระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อเรียงลำดับดังนี้ ลำดับแรกคือ ผู้บริหารจัดสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ แหล่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้รองลงมา ผู้บริหารนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ด้านการวัดผลและการประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ลำดับแรกผู้บริหารนำผลการประเมินไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เพื่อวางแผนพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่องรองลงมา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการจัดทำพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลครอบคลุมผู้เรียนได้ทุกด้านผู้บริหารมีการวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพ การศึกษา โดยภาพรวมระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เละ มากที่สุด เรียงตามดังนี้ ลำดับแรกคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนรองลงมา ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหารประชุมชี้แจง ให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่บุคคลากร

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาการศึกษาโดยภาพรวมอยู่การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากและระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับแรกคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนและบันทึกผลการใช้รองลงมา ผู้บริหารติดตามประเมินผลการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ และผู้บริหารระดมทรัพยากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาแหล่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.6 ด้านการนิเทศการศึกษาเรียนรู้โดยภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับแรก คือผู้บริหารจัดตารางนิเทศ

ภายในแบบประเมินการสอน รองลงมาผู้บริหารวางแผนการนิเทศภายในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และผู้บริหารติดตามและประเมินผลการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนที่หลากหลายอย่างเหมาะสม

1.7 ด้านการแนะแนวการการศึกษาโดยภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ เรียงตามดังนี้ ลำดับแรก คือผู้บริหารแนะนำให้ครูจัดบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนรองลงมาผู้บริหารแนะนำให้ครูจัดบริการสารสนเทศในโรงเรียนผู้บริหารแนะนำให้ครูจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.8 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยภาพรวมระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้ ลำดับแรก คือผู้บริหารการจัดระบบประกันคุณภาพภายใน ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานและผู้บริหารดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน

1.9 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน คุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับแรกผู้บริหารส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการรองลงมาผู้บริหารส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่นผู้บริหารส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคลและครอบครัวและชุมชน

1.10 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับดังต่อไปนี้ลำดับแรก คือ ผู้บริหารประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นรองลงมา ผู้บริหารได้รับความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการจากสถานศึกษาอื่น และ. ผู้บริหารได้รับความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการจากสถานศึกษาอื่น

1.11 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาโดยภาพรวมระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับแรก คือ ผู้บริหารสำรวจความต้องการด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กรหรือหน่วยงานอื่น รองลงมา ผู้บริหารส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันการศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา

2.ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามตำแหน่งและขนาดสถานศึกษา ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามจำแนกตามตำแหน่งตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านกระบวนการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงครามจำแนกตามขนาด สถานศึกษาตามความคิดเห็นของ

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านกระบวนการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ปัญหาการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ทั้ง 11 ด้าน โดยส่วนใหญ่ มีปัญหาเกี่ยวกับขนาดโรงเรียนที่ขนาดเล็กมากขาดแคลนบุคลากรครู ขาดแคลนผู้บริหารสถานศึกษา ขาดงบประมานสนับสนุนในกาบริหารงานวิชาการ การวางแผนวิชาการแต่การปฏิบัติยังไม่ได้ตามแผนครูมีภาระงาน ชั่วโมงสอนมาก และสอน ไม่ตรงตามวิชาเอก ครูไม่สามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเพียงพอและ ทั่วถึง ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ และผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสอดคล้องกับงาน วิจัยของ วีรชัย วรรณศรี (2545) และ วิชุณ พลรงค์ (2545) วิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนประถมศึกษา พบว่าปัญหาส่วนมากของการบริหาร วิชาการ คือโรงเรียนขาดงบประมาณ ในด้านวัสดุประกอบ หลักสูตรและสื่อการสอนเอกสารหลักสูตรหนังสือห้องสมุด ขาดงบประมาณในการสนับสนุนและจัดประชุมอบรมทาง วิชาการ

2.จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนขนาดเล็กมี ความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ มากกว่า โรงเรียนขนาดกลาง เนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กยังขาด การพัฒนาในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นบุคลากรงบประมาณ จำนวนนักเรียน ทำให้พบปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานของวิจัย วิชัย จันทพรม (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทาง แก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนำร่อง และ โรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามขนาดโรงเรียนรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียน ขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการอย่างครอบคลุม ทั่วถึงทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อการสนับสนุนการบริหารงานวิชาการอย่างเพียงพอ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการงานวิชาการของโรงเรียนพัฒนาต่อไป

1.2 ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการแต่งตั้งคณะกรรม การในการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูแต่ละกลุ่มสาระ มีการส่งเสริมให้ครูมีวิธีการสอนที่หลากหลายโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าทดลองฝึกปฏิบัติ และผู้บริหารควรนำคณะครูเยี่ยมชมโรงเรียนตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ครูนิเทศซึ่งกันและกันและจัดให้มีเครื่องมือวัสดุ เอกสารที่จำเป็นสำหรับการนิเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการชองโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม กับสังกัดอื่นๆเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพการบริหารวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.สาริสา เจนเขว้า อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสารนิพนธ์และ อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย นางสาวดุษณีย์ ชลิงสุ นางสาวศิริจันทร์ ศรีนวลนัด นายดำรงศักดิ์ ชื่นจิตร์ ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ด้วยความเอาใจอย่างดียิ่ง พร้อมให้คำแนะนำเพิ่มเติมจนได้เครื่องมือที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ นายสมหมาย เทียนสมใจ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การสมุทรสมคราม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครืออ่ายอัมพวา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ พ่อประสิทธิ์ - แม่ทองล้วน บุญเลิศ และเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ตลอดจนญาติพี่น้องที่ให้ความช่วยเหลือเกื้อหนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอดจนทำให้งานวิทยานิพนธ์ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณความดีแด่บิดามารดาและครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้คำแนะนำที่ดีตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

วิชุณ พลรงค์.(2547) **สภาพและปัญหาทางการบริหารงาน วิชาการและโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดกระบี่.** วิทยานิพนธศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

สถาบันแห่งชาติเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้.

สำนักงาน คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2550).**แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการกระจาย อำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550**. กรุงเทพฯ.

วิชัย จันทพรม.(2549) **การศึกษา และแนวทางการแก้ไขปัญหา การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ครุศาลตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สุนทร เพ็ชร์พราว.(2551) **ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยบูรพา.

วีรชัย วรรณศรี (2545) และ วิชุณ พลรงค์ (2545) **วิจัยเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา** วิทยานิพนธ์ศิลปศาตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

การบริหารงานวิชาการ ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี.

วารี ศิริรัตนอำพร.(2550) **การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกิ่งอำเภอนิคมพัฒนาจังหวัดระยอง.** วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยบูรพา.